

דרך הרי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

כרשת קרח | גיליון 34 | ה' תמוז תשפ"ג

סעודה ראשונה

"זאת חקת התורה.. דבר אל בני ישראל ויקחו אליהם פרה אדמה תמימה"
הדרך הטובה לנצח את היצר הרע על ידי לימוד התורה.

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע, התורה הקדושה אומרת "זאת חקת התורה" צריך להקשות ולומר מה הפירוש "זאת חקת התורה" הרי מדובר פה על פרה אדמה, אם כך היה צריך לומר זאת חוקת הפרה אדמה, אם כך מה הפירוש זאת חוקת התורה?

אלא אולי אפשר לבאר ולומר על פי דברי בעל ההפלאה (פנים יפות, פ. ניצבים) על הפס' (דברים ל, טו) "וְאֵת הַיּוֹם הַזֶּה יִקְרָא הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם הַיִּצְרָן" והגמרא אומרת (ברכות ה.) לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע, אם נצחו מוטב ואם לאו יעסוק בתורה.. אם נצחו מוטב ואם לאו יקרא קריאת שמע.. אם נצחו מוטב ואם לאו יזכור לו יום המיתה.

על הגמרא הזו יש קושיה מפורסמת, הגמרא אומרת שאדם שרוצה לנצח את יצר הרע ילמד תורה, אם ניצח את יצר הרע טוב, אם הלימוד תורה לא עזר לו יקרא קריאת שמע, אם הקריאת שמע לא עזרה יזכור את יום המוות. שואלים המפרשים למה האדם לא יזכור מיד את יום המוות ויקצר את כל הדרך, בשביל מה צריך להזכיר ללימוד תורה ולקרא קריאת שמע ורק אם לא מנצח יזכור יום המוות?

אלא צריך לדעת יסוד גדול, אומר בעל ההפלאה אדם שמנצח את יצר הרע על ידי שמזכיר לו את יום המוות, הוא מנצח את יצר הרע במכה אחת חד פעמית לא עם כוח להלאה אלא חד פעמי, באותו רגע הכניע את יצר הרע אבל אין לו כוחות להתחזק, אין לו כוחות לתורה, אין לו כוח לכלום. היצר הרע בא לנצח אותו הוא הזכיר לו יום המוות והכניע אותו ובוזה הוא סיים. אבל אם האדם יושב ולומד תורה ובכוח התורה מנצח את היצר הרע, אז יש לו כוח כנפש חזק לאורך זמן להמשיך להתמודד עם היצר הרע, זה לא רק חד פעמי כמו שהזכיר לו את יום המוות וניצח את היצר הכנעה רגעית בלי כוחות נפש ותעצומות נפש לאורך זמן, אלא הנצחון על היצר הרע בכוח הלימוד תורה משאיר בנפש האדם כוחות גם לעתיד לנצח את היצר הרע.

לכן הגמרא אומרת קודם כל שהאדם ילמד תורה, אם לא הצליח יקרא ק"ש, לא הצליח יתן את המכה הרגעית הזו של הזכרת יום המוות שזה נצחון רגעי, לא נצחון לאורך זמן שבונה בנפש האדם תעצומות נפש.

אם נסתכל על כל העניין של פרה אדמה, פרה אדמה באה לטהר את

האדם מטומאת מת, להזכיר לו יום המוות. אז התורה באה לומר לנו זה לא הניצחון בפרה אדמה, אלא "זאת חקת התורה" קודם כל שהאדם ילמד תורה לנצח את היצר הרע, לטהר את הנפש ואחרי שהאדם למד ולא הצליח יתן את המכה הרגעית של פרה אדמה להזכיר את יום המוות. אבל המעלה והגדולה של האדם זה ללכת על פי הסדר שהתורה לימדה אותנו ללימוד תורה, לקרוא קריאת שמע ואז להזכיר את יום המוות.

וכך אומרת הגמרא (קידושין ל:) בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין. הדרך האמיתית והטובה לנצח את היצר הרע זה רק על ידי התורה הקדושה, כי אם אדם לומד תורה הוא מנצח את היצר הרע נצחון חזק עם כוח ותעצומות נפש. אם אדם מזכיר את יום המוות הוא מנצח את יצר הרע אבל לשעתו ולא לאורך זמן, היצר הרע יחזור עוד פעם. עם לימוד תורה, האדם מכניע את היצר הרע לאורך זמן ונותן לעצמו כוחות נפש.

ספר דברים צוותא שיעורים. צוותא משה רבנו רעיא מהימנא. כתקנת האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הרי"ף

יש הערות שצריכים לשמוע אותן ולקבל אותן, זה הערות בונות, זה הערות שמיישרות את האדם, זה הערות מאנשים טובים שנותנים עצה טובה ו"מכל מלמדי השכלתי" (תהלים קיט, צט), זה דבר חשוב וטוב מאד. אבל יש אנשים שלא טוב לקבל את ההערות שלהם, כי זה רק לייאש את האדם או משחק של מניפולציות לשלוט על האדם ואז מעירים כל היום הערות להכניס את האדם לחוסר שיווי משקל ולחוסר איזון וע"י שכל היום מספרים סיפורים ומעירים הערות ופותחים לאדם מחלוקות במקומות וגורמים לאדם לא טוב בנפש, אז האדם נכנס לחוסר יציבות והשני שולט עליו בזה שכל היום מעיר הערות.

שהטבע שלו להיזר ולברוח מזה. כך גם הטבע של העולם להתקיים עם עם ישראל, אם עם ישראל לא יתקיים העולם לא יהיה קיים, עם ישראל ימותו בצמא אז זה לא בגדר שמנכים מהזכויות כי זה טבע העולם שצריכים מים.

"ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו"
משה רבנו פחד שירדו זכויות לעם ישראל ולכן היכה את הסלע ולא דיבר

אנחנו רואים בפרשת השבוע הקב"ה אומר למשה רבנו "ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעיניהם". אך כאשר משה רבנו מקהיל את העם אנו רואים שמשה רבנו מכה את הסלע ולא מדבר "וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ונתשת העדה ובעיניהם". נבוא ונשאל למה משה רבנו מכה ולא עושה מה שהקב"ה אומר לדבר אל הסלע?

קריאת קודש

לאוד מצבו הרפואי של האדמו"ר
 רבי יאשיהו פינטו שליט"א

שאמוד לעבוד בשבוע הקרוב טיפול רפואי ארוך ומורכב
 נקראים בזה כל איש ישראל אנשים נשים וטף לקבל על
 עצמם חיזוק רוחני, ולהעניר בתפילה לרפואת האדמו"ר

רבי יאשיהו יוסף בן זרי
 לרפואה שלמה
 והן א-ל כבוד לא ימאס תפילת רבים

אלא אולי אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, אומרת הגמרא (שבת לב.) כל מי שעושים לו נס מנכים לו מזכויותיו, אדם שהייתה לו צרה ונעשה לו נס, השם מוריד לו מהזכויות שלו. החיים זה כמו בנק, אדם עשה מצוה יש לו כוח בשמיים של מצוה, עוד מצוה שהאדם עשה יש לו עוד כוח בשמיים והוא עשיר במצוות. אם באה לו צרה והוא ניצל מושכים לו מהזכויות, עוד צרה מושכים לו עוד מהזכויות עד שהאדם מנצל את הזכויות ואז הוא נהיה מוגבל במצוות ואז הוא יכול לקבל עונשים ודברים לא טובים.

משה רבנו אמר שאם ידבר עם הסלע זה נס גדול, זה מעל הטבע ויקחו לעם ישראל מהזכויות לכן אמר שיתן מכה ואז זה נראה טבעי ולא יקחו להם מהזכויות. רואים שהרבה צדיקים פחדו לעשות נס שלא ינכו להם מהזכויות שלהם, כמו הגמרא (שבת נג:) שמביאה מחלוקת על אותו אדם שנולד לו ילד ואשתו נפטרה ולא היה לו איך לתת לילד לאכול, נעשה לו נס ונהיו לו דדי אישה והניק את בנו. רב יוסף אמר כמה גדול אותו אדם שנעשה לו נס ואביי אמר שאותו אדם גרוע, כי השתנו לו סדרי בראשית, אם היה אדם שהקב"ה אוהב אותו הוא היה שולח לו כסף שישכיר מינקת ותניק לו את הילד בלי נס.

וכך גם רואים ביציאת מצרים מה שקוראים בהגדה של פסח שהמצרים לקו והגיעו עד מאתיים וחמישים מכות, נבוא ונשאל למה צריך כל כך הרבה מכות, אלא כדי שאם יהודי יחלה באיזו מחלה ויצטרך ישועה אז "כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך" (שמות טו, כו) וקל לקבל את הישועה וזה לא נס מעל הטבע, מאתיים וחמישים מכות שלא ינכו לעם ישראל מהזכויות שלהם, לכן גם משה נתן מכה שיראה טבעי ולא נס, שלא ינכו לבני ישראל מהזכויות שלהם.

אבל פה הייתה הטעות הגדולה, אם נסתכל על ציפור קטנה ברגע שהיא רואה נשר היא בורחת, היא נולדה לפני שבוע מאיפה הציפור יודעת מה זה נשר, אלא בטבע של הציפור הקטנה לפחד מהנשר. כך גם רואים אצל חתול קטן, ברגע שהוא רואה כלב הוא בורח, מאיפה הוא יודע שכלב מזיק לו אלא

שניית הדי"ף

האם לתת צדקה מבלי לבדוק?

שאלה:

כבוד הרב אנחנו מגיעים למקום מסוים בשטיבלך ובא בן אדם ומבקש צדקה, וכל מיני אנשים באים עם דפים, של כל מיני אישורים. השאלה שלנו האם אנחנו צריכים לתת צדקה בתמימות בלי לבדוק אחרי הבן אדם שיהיה לזה גם באמת, יהיה לזה כוונה? או שפשוט צריכים לבדוק את האנשים?

תשובה:

אדם צריך להשתדל את הצדקה שלו האמיתית לתת אותה למקומות שהוא יודע שהם הולכים בדרך השם אמיתית, ותמיד שיהיה לו בכיס משהו שכל הפושט יד נותנים לו.

גם אנחנו הרבה פעמים לא מניע לנו בשמיים מה שאנחנו מבקשים, והשם נותן לנו. אז "ה' צלך על יד ימינך" (תהלים קכא, ה), השם מתנהג עם האדם כמו צל. אם אתה לא בודק בציציות של השני ונותן, אז גם השם לא בודק בציציות שלך.

שתמיד יהיה לך משהו לתת, בלי לבדוק בציציות, לא להגיע לבדוק בציציות, בניירות, של אנשים. אדם פושט יד - תתן והשם יתן גם לך.

"זאת התורה אדם כי ימות באהל"

האדם צריך להכין את עצמו ללימוד התורה וגם אם קשה לו יתחיל והקב"ה יסייע לו

בפרשת השבוע התורה הקדושה אומרת "זאת התורה אדם כי ימות באהל" אדם שמוסר את נפשו על התורה הקדושה זו המעלה הגדולה ביותר, והזכות של קניין התורה שקונים בה את התורה הקדושה זה "אדם כי ימות באהל". צריך לדעת יסוד גדול בשביל להשיג את התורה הקדושה ושהאדם יגיע לעמקות התורה, האדם צריך לעשות כמה דברים. האדם לא יכול לבוא ולחשוב שברגע אחד יכול להשיג את התורה ועבודת השם, יש עבודה ועמל שצריך לעשות לפני שאדם זוכה ומשיג את התורה.

הגאון מוילנא אומר דבר של פלא גדול שהתורה הקדושה היא כמו מים שמשקים וכמו שכתוב (ישעיה נה, א) "הוי כל צמא לכו למים" ואין מים אלא התורה, התורה הקדושה זה מים. מתי שאדם לומד תורה אומר הגאון מוילנא זורע לו בלב דברים רעים, התורה משקה את הלב אז צומחים לו דברים רעים. מי שזרע לו דברים טובים, התורה משקה את הלב ואז צומחים לו דברים טובים, הכל תלוי מה זרע לאדם בלב. לכן הרבה פעמים רואים אנשים שלומדים תורה והם הולכים ונהיים יותר רעים ולא טובים, יותר קשים ובעלי לשון הרע. נבוא ונשאל למה כך, הרי הם לומדים תורה והתורה צריכה לעשות את ההיפך לעשות אותם טובים ויראי שמיים, אם כך למה להיפך הם נהיים בעלי מידות רעות? אלא יובן על פי דברי הגאון מוילנא שהכל תלוי מה יש לאדם בלב, אם יש לו דברים רעים התורה מגדילה אותם ומעצימה אותם, עושה אותם דברים רעים וקשים יותר ממה שהיו. אבל אם יש לאדם בלב שורש טוב ודברים טובים אז התורה מגדילה ומעצימה את הדברים הטובים. אם כך אומר הגאון מוילנא אדם לפני שלומד תורה צריך לנקות את הלב שלו מהדברים הרעים. אם הוא לומד תורה והלב שלו לא נקי מהדברים הרעים, הלימוד תורה נהיה להיפך, נהיה כבעיה וצרה, דבר לא טוב.

לכן אומרים רבותינו הקדושים על הפס' "נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים" (ירמיה ד, ג) אדם שרוצה לזרוע בשדה שלו ענבים, זיתים או כל דבר אחר לפני שזורע הוא צריך לנקות קודם את השדה מכל הקוצים והדרדרים, כי אם הוא משאיר את הקוצים והדרדרים ומשקה את השדה, הקוצים והדרדרים לוקחים את כל המים, והמים לא הולכים לענבים ולזיתים אלא לדברים הש' ליליים. לכן לפני שהאדם לומד תורה, הוא צריך לעשות תשובה וחשבון נפש לטהר ולנקות את ליבו, אחרי זה יכול להשקות וללמוד תורה ואז יש כוח חיובי ללימוד התורה שנהיה לצד הטוב בצורה הטובה ביותר.

וזה יסוד גדול שכל אדם ישים לנגד עיניו כשילמד תורה, אומרים רבותינו הקדושים מתי שאדם בא ללמוד תורה, יהרהר בתשובה יתחיל ללמוד קצת תורה ויעצור ושוב יהרהר בתשובה ויחזק את עצמו בענייני תשובה ואז תהיה לו סיעתא דשמיא חזקה בלימוד התורה. אדם צריך להתחיל וברגע שיתחיל הקב"ה יעזור לו.

ועוד יסוד גדול מובא בספרים הקדושים שצריך לעשות מתי שבאים ללמוד תורה, התורה הקדושה מספרת לנו על יעקב אבינו מתי שהלך לחפש את אשתו בדרכו לביתו של לבן. הוא הגיע לבאר ושם על הבאר הייתה אבן גדולה שאדם אחד לבד לא יכול להזיז אותה, כי אותם שנים היו שנות בצורת הרועי צאן פחדו שכל אחד יבוא ויקח מים יותר מהשני לצאן שלו, שמו אבן גדולה שצריכים ביחד להזיז אותה ואז מתחלקים במים. כשיעקב אבינו מגיע, הוא רואה את רחל שבאה להשקות את הצאן, הקב"ה נתן ליעקב אבינו כוח להזיז את האבן לבד. אומרים רבותינו הקדושים מאותו רגע שהזיז יעקב אבינו את האבן, יעקב אבינו זרע בעם ישראל כוח גדול ביותר שכל אדם שהולך לעשות דברים קשים וכבדים, דברים לא פשוטים שאדם אחד לבד לא יכול לעשות אותם, הוא רק צריך להתחיל והקב"ה עוזר לו ומשמיים מסייעים לו להזיז את האבנים הגדולות והקשות שיש כנגדו.

ועל זה אומר דוד המלך (תהלים קיח, כב) "אֶבֶן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ פִּנְהָ" אבן שמאסו בה הבונים כי היא כבדה וקשה, בסוף האדם יזיז אותה ותהיה לראש פינה. אומרים רבותינו חכמי החסידות כל אדם שמתמודד בחיים עם דברים קשים שלבד אי אפשר לעשות אותם ולהתמודד איתם, האדם יתחיל ואחרי שיתחיל הקב"ה יעזור שיהיה לו קל. כמו שיעקב אבינו התחיל ולא הייתה לו הווא אמינא להזיז את האבן הזו והקב"ה עזר לו בסוף, כך כל אדם יתחיל והשם יעזור לו להזיז את הדברים הקשים.

וכן המדרש מספר (קהלת רבה א, א) על רבי חנינא בן דוסא ששנה אחת כל בני עירו עלו לירושלים לרגל עם נדרים ונדבות פירות, כבשים ועזים להקריב קורבנות בבית המקדש. רבי חנינא בן דוסא היה עני גדול ולא היה לו שום דבר לקחת איתו, הצטער מאוד עד שפתאום ראה אבן גדולה ויפה, הוא שרטט אותה וצויר עליה, רצה לקחת אותה לבית המקדש. חיפש סבלים שירימו לו את האבן וביקש מהם שיקחו לו את האבן לירושלים, אמרו לו שיתן להם חמישים סלעים והם יקחו לו את האבן. רבי חנינא בן דוסא היה עני ולא היה לו את הסכום הזה, הצטער רבי חנינא וחיפש פועלים אחרים.

אומר המדרש זימן לו הקב"ה חמישה מלאכים בדמות אנשים שאמרו לו שיתן להם חמישה סלעים ויקחו לו את האבן לירושלים אבל בתנאי אחד שגם הוא ירים איתם את האבן בכל כוחו, הסכים רבי חנינא והרים איתם את האבן. איך שהגיעו ללשכת הגזית בבית המקדש, בא רבי חנינא בן דוסא לשלם להם את הכסף, נעלמו אותם אנשים. הלך רבי חנינא לשאול את החכמים מה עליו לעשות, אמרו לו חכמים שאלו מלאכים שבאו לעזור לו, ואז אמרו חכמים שלעולם האדם יעשה השתדלות ויתחיל ואז הקב"ה יעזור לו לסיים את הדברים. וכל זה התחיל אצל יעקב אבינו שהלך לאבן גדולה שאי אפשר להרים ולהזיז אותה, הוא התחיל והשם עזר לו להזיז אותה. רבי חנינא בן דוסא הצטער והתחיל והקב"ה עזר לו להרים את האבן לירושלים. יעקב אבינו יסד לנו במהות של עם ישראל שכל דבר קשה רק אדם יתחיל והשם יעזור לו בסוף שישגי ויצליח כל דבר רק שיתחיל. לכן האדם צריך להתחיל גם אם זה בכוח ובקושי, השם עוזר לו שתהיה לו הצלחה גדולה.

ועוד יסוד שנלמד אצל דוד המלך, אם נסתכל על דוד המלך שהיה קודש קודשים בעל המדרגות הגבוהות והרמות ביותר נענש כי קרא לדברי תורה זמירות "זמירות היו לי חֲקִיךָ" (תהלים קיט, נד), הקב"ה אמר על התורה הקדושה "זאת התורה אדם כי ימות באהל" שאדם צריך להמית את עצמו על התורה והתורה הקדושה היא דבר כבד וקשה שצריך לעמול עליה ולטרוח בה. ואומרים רבותינו (ברכות סג): שדברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה. שואלים רבותינו הקדושים איך טועה דוד המלך בדבר כ"כ פשוט, הרי דוד המלך יודע שהתורה היא קשה ולא קלה, אם כך איך אומר דוד המלך מה דבר? אומרים רבותינו הקדושים עבירה גוררת עבירה, דוד המלך קרא לתורה זמירות כי מתי שהיה צריך להעביר את ארון השם ממקום למקום, שם דוד המלך את ארון בעגלה "וַיִּרְכְּבוּ אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים אֶל עֲגֵלָה חֲדָשָׁה" (ש"ב ו, ג) העגלה זזה ועוזה פחד שהארון יפול וניסה לתפוס את ארון הברית, הקב"ה כעס עליו ועוזה מת. כעס הקב"ה על דוד ששם את הארון בתוך העגלה, הרי בני קהת היו לוקחים את הארון על הכתף, כמו שהגמרא אומרת (סוטה לה). שהארון היה נושא את נושאו. אם כך איך טעה דוד המלך? אלא אומרים רבותינו הקדושים (סוטה לה). דוד המלך טעה ושם את הארון בעגלה ולא שיקחו אותו על הכתף, משום שהייתה לו איזו הקלה לקרוא לתורה זמירות אז הייתה לו גם הקלה ופחות מחשבה לשים את ארון הברית בעגלה. אם כך עבירה גוררת עבירה ודבר קטן גורר דבר קטן על פי מעלתו של דוד זה היה פגם קטן שלא שם את ארון הברית על הכתף אלא בעגלה. אדם צריך לעשות השתדלות עצומה בכל כוחו בכל דבר, התורה הקדושה זה דבר כבד וצריך לעשות השתדלות ואחרי שהאדם עושה השתדלות, הקב"ה עוזר לו שתהיה לו סיעתא דשמיא גדולה.

סגולות הרי"ף

מובא ברבנו ה"פלא יועץ" שאדם שמתקשה בשידוכים יקפיד מאד בעניין ברכת הלבנה ובזכות כוח של ברכת הלבנה, אומר רבנו הפלא יועץ, אדם יזכה שהזיווג שלו יזדה ויבוא במהרה.
השתדלו צדיקים להקפיד בכל הכוח בברכת הלבנה, מובאת ב"שבות יעקב" שאלה שבאו לשבות יעקב ושאלו אותו שהיתה קהילה שלא הספיקו לעשות ברכת הלבנה משום שבאותו חודש היו עננים והלבנה היתה מכוסה ואנשים באותה קהילה הרב פסק לעשות תענית על זה שלא עשו ברכת הלבנה. ושאלו את השבות יעקב האם צריך לעשות תענית, האם יש לזה מקור או אין לזה מקור. השבות יעקב מפלפל ואומר שאין לזה מקור, אבל בכל אופן העניין של ברכת הלבנה הוא עניין חשוב ביותר והכוח של ברכת הלבנה הוא כוח גדול ביותר וצריך להקפיד בזה הקפדה גדולה ביותר, לכן מי שלא זכה לזיווג, יזדרז בכל כוחו להקפיד בברכת הלבנה ולזרז את הציבור בעניין ברכת הלבנה.

רבי אלחנן וסרמן מחבר הספר "קובץ שיעורים"

עושר עצום ככל שיהיה אך ללא רוחניות אין בו אושר וחיות

רבי אלחנן וסרמן היה גדול בתורה, גדול ביראת שמיים, גדול בקדושה, גדול בעבודת השם, היה לו מעלות רמות ביותר.

ידוע שבזמן השואה הוא הוא היה גר באירופה ובאירופה התחילה שואה והגרמנים היו מחפשים את הרבנים יותר מכל אדם אחר. כמו שאת רבי יואל מסאטמר חיפשו כל הזמן, היו מחפשים את הרבנים, היה להם רשימות קודם כל לתפוס את הרבנים.

ורבי אלחנן וסרמן בא לאמריקה, בא לאסוף כסף לישיבה שלו. ואפילו שהתחיל כבר השואה והוא היה באמריקה, כל הרבנים לחצו אותו ואמרו לו, תשאר פה, בגרמניה הורגים את כל היהודים, מה תעשה בגרמניה? הוא אמר להם, התלמידים שלי בגרמניה אני לא אעזוב אותם לבד. אמרו לו, יהרגו אותך. הוא אמר, התלמידים שלי לא ימותו לבד, אני נוסע להיות אתם.

אז מסופר שהוא בא מהעיר ברנוביץ ומתי שהוא הגיע לאמריקה היה איזה אדם שהיה חברותא שלו בישיבה, בזמן של ה"חפץ חיים", כשהוא עוד למד עם החפץ חיים, אדם שהיה חברותא שלו. אותו אדם עזב את ברנוביץ, היה תלמיד חכם בזמן שהוא היה בחור בישיבה. עזב את ברנוביץ ובא לאמריקה והתחיל להיות חייט. ולאט לאט הוא התקדם מעבודת החייטות והקים מפעל קטן, ולאט לאט עוד שנה ועוד שנה, הקב"ה האיר לו פנים ואותו אדם נהיה אחד העשירים הגדולים שהיו באמריקה לפני המלחמה, בזמן מלחמת העולם השנייה. ונהיה עשיר עצום, עשיר שאי אפשר לשער את העושר שהיה לאותו אדם, כל החברות הגדולות של הבגדים, כולם היו תופרים אצלו את הבגדים.

ורב אלחנן וסרמן בא לעשות אצלו שבת. רבי אלחנן וסרמן מסתכל עליו, מאדם שהיה חברותא שלו, מאדם שהיה תלמיד חכם בזמן שהוא היה צעיר ולומד איתו בישיבה, פתאום הא רואה שבקושי יש לו כיפה, הבית שלו שבת זה לא כ"כ כמו שצריך והחיים שלו הלכו והתדרדרו. כמה מה שהוא עלה בכסף ובעושר ונהיה עשיר עצום, כך הוא ירד ברוחניות.

ואותו אדם כאב לו, מצד אחד הוא רואה את החברותא שלו רבי אלחנן וסרמן, לאיפה הוא הגיע, להיות רבן של כל ישראל, רב גדול, גדול בתורה, גדול ביראת שמיים, גדול ביראת השם, ומצד שני הוא שלמד איתו חברותא, הוא רואה את עצמו, כן, עשיר עצום אבל כלום לרוחניות, כלום ליהדות.

רבי אלחנן וסרמן היה אצלו בשבת ואותו אדם רואה שבאים לרבי אלחנן וסרמן כולם לשבת. וכל החסידים באים, רב גדול בא מאירופה בזמן המלחמה, כולם באים לבקש ברכה, להתייעץ אתו, לשאול אותו מה לעשות, לשאול אותו איך לעשות. אותו עשיר אומר לרב אלחנן וסרמן, אני רוצה ממך דבר אחד תגיד לי, מה אתה צריך ממני? אני רוצה לעזור לך. היינו חברים, ילדים קטנים ביחד, למדנו בישיבה ביחד, תגיד לי מה אתה רוצה שאני יעזור לך.

אמר לו רב אלחנן וסרמן, יש לי בעיה אחת קשה. שאל אותו, מה הבעיה הקשה? הוא אמר לו, החליפה שלי, הפראק שלי, הכפתור האחרון בפראק עומד ליפול כל הזמן ואף אחד בעולם לא מצליח לתפור אותו. לקחתי אותו לכל החייטים בברנוביץ ואף אחד לא מצליח לתפור את הכפתור של הפראק שלי.

אותו אדם הבין שרב אלחנן וסרמן אדם חריף מאד וידע וזכר אותו עוד מהקטנות שכל מילה שלו חדה מאד. הוא אמר לו, מה הפירוש? חייט בברנוביץ, מאיפה שבאת באירופה, לא יכול לתפור לך את הכפתור? אמר לו, כן, זה קשה, תפרו ותפרו וזה לא מצליח להיות חזק וזה לא תופס.

מתחיל ערב שבת, קידוש בבית של אותו עשיר, עבדים ושפחות ועושר עצום ביותר. ועוד פעם הוא שואל אותו, רבי מה אני יכול לעזור לך? אמר לו, חייט לתפור לי את הכפתור. הוא הבין שהרב ממש צוחק ממנו.

שבת בבוקר, הולכים לבית כנסת מתפללים, הוא אומר לו, רבי, מה אני יעזור לך? אמר לו חייט לתפור לי את הכפתור.

מוצאי שבת, כל השבת הוא שואל מה לעשות עם הכפתור? הכפתור, הכפתור, הכפתור. מוצאי שבת אומר לו, רבי מה אני עושה? רב אלחנן וסרמן אומר לו, הכפתור.

אומר לו, רבי אתה נוסע מחר, מחר אתה חוזר, תישאר פה, אני אתן לך, אני יעשה לך, אל תחזור לאירופה. אומר לו, לא. אומר לו, רבי, מה אני יעשה בשבילך? הוא אמר לו הכפתור.

ואז הוא אמר לו, רבי עכשיו תיפתח ותגיד לי, מה זה הכפתור? הכפתור זה כלום, מה זה הכפתור? הוא אמר לו, תראה, דבר קטן, עולה בלה, עולם עובר, העולם אין בו כלום, כפתור קטן איך יכול להטריד. התורה הקדושה שאתה התנתקת ממנה ואתה היית דבוק בתורה והיית חברותא איתי ולמדנו אצל החפץ חיים ואתה יכולת להגיע לכל דבר בעולם, אולי הגעת לדברים גשמיים, אבל דברים גשמיים זה לא העיקר, הפסדת עולם ומלואו.

אותו אדם אמר לרבי אלחנן וסרמן, בבקשה אל תיסע, תישאר פה לפחות עוד כמה ימים ותלמד אותי את דרכי התשובה. רב אלחנן וסרמן נשאר אתו עוד ארבעה ימים ורב אלחנן וסרמן חיזק אותו ואותו אדם, בספרים כתוב השם שלו, הוא עשה תשובה אמיתית, הוא היה עשיר עצום והיה בעל הבית שרוב היום היה לומד תורה.

רב אלחנן וסרמן חזר לאירופה, הגרמנים לקחו אותו והרגו אותו בצורה קשה ביותר.

מתי שאדם יש לו את התורה הקדושה, מתי שאדם דבק בתורה, מתי שאדם אוהב את התורה, מתי שאדם לא מתנתק מהתורה, לא מתנתק מהתורה, להתנתק מהתורה זה הדבר הקשה ביותר, אדם שמתנתק מהתורה הוא מאבד את כל החיים שלו.

נשבעתי ואקיימה!

"קורץ ירידת הגשמה לעולם הקב"ה משביע שונלגור גורח ואת שונלגור (ספר הזוהר), ואם האדם אינו מקיים את השבועה טוב לו שלא נברא"

(זוהר הקדוש תרומה דף קס"א:)

להצטרפות ללימוד הזוהר היומי העולמי
 לימוד הזוהר היומי שאורך 5 דקות, מונה 5 עמודים שיתקבלו אצלכם בשתי דרכים לפי בחירתכם.
 1. דרך התחברות לקבוצת ווצאפ ייעודית. 2. דרך אפליקצייה ייעודית לרישום ובחירת אופן הלימוד היבנסו לאתר: Limudzohar.co.il
 לחלופין, ענו אלינו בוצאפ שמספרו 053-5305200

